

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΡΩΠΟΥ

ΕΠΙΘΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΥΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapostoloi.gr e-mail: naos@agioiapostoloi.gr τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΛΟΥΚΑ 28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2012

Της φωτοφόρου Σκέψης Της Υπεραίας Θεοτόκου και Λειπαρθένου Μαρίας, Τερεντίου, Νεονίλλης, Ξυνίκης και των συν αυτοίς μαρτύρων. Στεφάνου οσίου του Σαββαΐτου. Των εν Ρεθύμνη Τεσσαράων νεομαρτύρων.

Εθνική εορτή επί τω νικηφόρω των Ελλήνων εν Βορείω Ηπειρώ πολέμω.
έτος 5ον Τεύχος 224

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1. Πέμπτη 1 Νοεμβρίου **7 – 9:30 π.μ.** Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Αγίων Αναργύρων Κοσμά και Δαμιανού.
5 μ.μ. Παράκληση στους Αγίους Αναργύρους Κοσμά και Δαμιανό και εν συνεχεία ομιλία με θέμα: «Προσεγγίζοντας το Ευαγγέλιο της Κυριακής».
2. Σάββατο 3 Νοεμβρίου **7 – 9:30 π.μ.** Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Ανακομιδή λειψάνων Αγίου Μεγαλομάρτυρος και Τροπαιοφόρου Γεωργίου. Θα τεθεί σε προσκύνηση τεμάχιο Ιερού Λειψάνου του Αγίου.
3. Κυριακή 4 Νοεμβρίου **6 μ.μ.** Εκδήλωση τιμής και Ευγνωμοσύνης στον Πρωτ. π. Ευστράτιο Φελέκη. (Εντός του Ναού)

Ας παραδεχθούμε την αλήθεια...

του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Αλεξανδρουπόλεως κ. Ανθίμου

Ζούσαμε μέχρι τώρα σε μια πλάνη. Είχαμε αντλήσει χρώματα μέσα από την ιστορική μας μνήμη και είχαμε ζωγραφίσει μ' αυτά έναν πίνακα που απεικόνιζε το πλαίσιο των σχέσεων που θέλαμε με την ελληνική πολιτεία. Σε εποχή που κλόνισε από τα βάθρα τους τα αυτονόητα, εμείς φανταζόμαστε ότι θα παραμέναμε, ως θεανθρώπινος θεσμός, στο απυρόβλητο. Με τη σιγουριά της διαβεβαίωσης του Χριστού περί της άμοιρης θανάτου Εκκλησίας του, δεν μπήκαμε ποτέ στον κόπο να ερευνήσουμε, στις μέρες μας, κατά πόσο παραμένει στέρεος στο κέντρο του πολιτισμού μας ο ακρογωνιαίος λίθος της Πίστεώς μας. Δεν αφουγκραζόμασταν τις βουβές ιαχές στην περιρρέουσα ευρωπαϊκή ατμόσφαιρα κι όταν τα οσφραϊνόμασταν πιστεύαμε ότι δεν θα χτυπήσουν την εθνική μας πόρτα ποτέ.

Επιτρέψαμε την ελληνική κοινωνία να μας ευνουχίσει μεταχειριζόμενα τον πουριτανισμό με τον οποίο την μαστιγώναμε. Απέδειξε εύκολα ότι είμαστε ηθικά διαβλητοί και οικονομικά επιρρεπείς στην αναξιοπρέπεια και στην ανεντιμότητα. Έτσι μας αφαιρέθηκε ο ρόλος του τιμητή και η κράδη του Χριστοδουλικού δακτύλου κόστισε σε όλους μας ακριβά.

Ήρθε η ώρα ενός επικίνδυνου ιστορικού πειραματισμού. Η ελληνική Πολιτεία, με πρόφαση την υπόθεση Βατοπεδίου άρχισε να ξεσπαθώνει για να πάρει τη revanche απέναντι στη διαχρονικότητα των Επισκόπων. Η μυωπική ελληνική πολιτική, εκτιμώντας κοντόφθαλμα το άλλοθι που οικοδομεί η Ευρώπη πριν να κηρύξει θρησκευτικούς πολέμους, φαντάζεται ότι το Κράτος μας μπορεί να ζήσει χωρίς πνευματικό και πολιτιστικό προσανατολισμό.

Και γυρίζει σε παλιομοδίτικες τακτικές, παραθεωρήσεως της δραστηκής ευαγγελικής παράδοσης. Γυρίζει τη πλάτη της στη φωτιά, αδιαφορώντας για το πώς θα καθίσει, στη συνέχεια, στα πληγωμένα της οπίσθια.

Τώρα που παλινορθώνονται οι δικέφαλοι, τώρα που αναμοχλεύονται οι θρύλοι και ξεθάβονται από τα σεντούκια οι συμβολισμοί, τώρα που παραχαράσσονται οι ιστορίες και υποκλέπτονται οι ιστορικές μνήμες, τώρα η ελληνική Πολιτεία αποφάσισε να «αποδεσμευτεί» από τα δεσμά της θρησκείας! Η σύγχρονοι εικονοκλάστες, μιμούνται το σκύλο που γλύφει στην λίμα το ίδιο του το αίμα.

Όψιμες πολυσεβικικές πρακτικές, διανθισμένες με την επίφαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, σε μια Ευρώπη που αναζητά το πνευματικό της χρώμα για να το μεταχειριστεί ως ανάχωμα. Ξεψυχισμένες προσπάθειες, προδομένα παχνόβια νομοσχέδια, σε μιά Ευρώπη που

συστήνει στη Γαλλία Υπουργείο Εθνικής Ταυτότητας, ανατρέποντας ακόμη και το βασικό σύνθημα της Γαλλικής Επανάστασης.

(Αλήθεια, καταλάβετε ότι ο όρος «πολυπολιτισμικότητα» άρχισε να καταχωνιάζεται στα λεξικά αραχνιασμένων βιβλιοθηκών;)

Στην Πατρίδα μας συνεχίζουμε να ζούμε, αναδρομικά! Το σύνδρομο του συμμοριτοπόλεμου βαραίνει ακόμα επάνω μας. Το κόμπλεξ της Χούντας δηλητηριάζει ακόμα τη ζωή μας. Φοβόμαστε τις λέξεις, ντρεπόμαστε την αλήθεια, τρέμουμε τη μομφή. «Μη τυχόν μας πουν...», «μη τυχόν μας χαρακτηρίσουν...». Έτσι γέμισε η τηλεόραση κοινωνικά περιθωριακούς και η ζωή μας γέμισε δειλία, υποκρισία, επιτήδευση και ψευτιά.

Τελικά, ο Θεός αγαπάει την Εκκλησία του. Περισσότερο από ότι την αγαπάμε εμείς. Καταλάβαμε πιά ότι ο καίσαρας δεν γίνεται φίλος. Η προσκόλλησή μας στην κοσμική εξουσία, νιώσαμε ότι έβλαψε την Πίστη. Οι ψευδαισθήσεις, μιας «ελέω Θεού» Πολιτείας, καιρός είναι να μας φύγουν. Από τα όνειρα της «συναλληλίας» καλά είναι να ξυπνήσουμε. «Τα αυτονόητα» ας μη συντελούν στη νάρκη μας, δεν υπάρχουν πιά. Τα ελληνοχριστιανικά ιδεώδη, «ένα πουκάμισο αδειανό».

Και ως Εκκλησία ας συνεχίσουμε τη ματωμένη ρότα μας, που κλείνει μέσα της τις αμαρτίες μας, τα πάθη, τα δάκρυα, τη μετάνοιά μας. Να μαζέψουμε τον κόσμο μας, να ευαγγελισθούμε το λαό μας, να δώσουμε την ελπίδα στους ανθρώπους μας. Όχι σαν «θεσμός» της Πολιτείας, μήτε σαν Νομικό πρόσωπο ή βάσει του τάδε Νόμου του Συντάγματος. Αλλά σαν Εκκλησία.

Η ελληνική Πολιτεία δεν άντεξε την ειλικρίνεια. Δεν θέλησε την αλήθεια της ανθρώπινης πλευράς της Εκκλησίας της. Ίσως να προτιμούσε αγγέλους για λειτουργούς, χωρίς στομάχι και νεύρα. Ας ναυαγήσει, λοιπόν, το Κράτος μας στο νησί που το λένε Ουτοπία, ας νομοθετεί αυτοκτονικά, ας σκιαμαχεί εκδικούμενη τα δικά της σκάνδαλα, ας βαυκαλίζεται με την ιδέα μιας άθρησκης ιδεατής Πολιτείας. Ας κατεβάζει σήμερα τις εικόνες από τα σχολεία, από τα δικαστήρια και αύριο από τις σημαίες.

Εμείς μπορούμε να πορευθούμε και μόνοι μας. Εμείς γνωρίζουμε την αξία των συμβόλων μας στο διεθνές χρηματιστήριο των αξιών. Καιρός να πάψουμε να είμαστε το δεκανίκι του ανάπηρου Κράτους μας. Να πάψουμε να είμαστε το μαξιλαράκι που θα δέχεται τους αισχροούς κραδασμούς της ελληνικής Πολιτείας. Και ας καθίσουμε σ' ένα ύψωμα να «θεώμεθα τα τεκταινόμενα». Εξάλλου είμαστε χρεωμένοι την ανάσταση του κόσμου κι όχι την συντήρησή του. Κάτω από τα πόδια μας πέρασαν, λαοί, φυλές, γλώσσες, αυτοκρατορίες, πολιτισμοί. Χάθηκαν «στο γύρισμα των κύκλων» όσα δεν πρόλαβαν να γαντζωθούν πάνω στο άρμα της Εκκλησίας που συνεχίζει τον ανηφορικό δρόμο του. Τέλος πάντων ας

παραδεχτούμε αυτήν την αλήθεια που για μας δεν είναι κατάσταση, είναι Πρόσωπο.

**Άγιοι Νεομάρτυρες Αγγελής,
Μανουήλ, Γεώργιος και
Νικόλαος εκ Μελάμπων
Κρήτης (28/10)**

Όλοι γεννήθηκαν στο χωριό Μέλαμπες Ρεθύμνου Κρήτης, από γονείς ευσεβείς χριστιανούς. Ο Αγγελής και ο Μανουήλ ήταν γνήσια αδέρφια, γιοι του Ιωάννη Ρετζέπη. Ο Γεώργιος ήταν γιος του Κωνσταντίνου Ρετζέπη. Ο Νικόλαος ήταν γιος κάποιου άλλου Ιωάννη Ρετζέπη.

Όλοι δηλαδή ήταν από την ίδια οικογένεια, πλούσιοι, διακεκριμένοι για την ανδρεία τους, έγγαμοι με παιδιά και απολάμβαναν όλα τα προνόμια των Μωαμεθανών, διότι υποκρίνονταν τους Τούρκους. Το 1821 όμως, συντάχθηκαν με τους χριστιανούς και πολέμησαν γενναία για την ελευθερία της Πατρίδας.

Όταν επέστρεψαν στη γενέτειρα τους και πήγαν να πληρώσουν τους καθιερωμένους φόρους στους εντεταλμένους Τούρκους, τους κατάγγειλαν σαν αποστάτες του Μουσουλμανισμού στον Μεχμέτ Πασά του Ρεθύμνου. Συλλήφθηκαν και οδηγήθηκαν δεμένοι στην πόλη αυτή. Επειδή όμως δεν υπέκυψαν στις κολακείες των τυράννων και έμειναν σταθεροί στην πίστη, βασανίστηκαν με τον πιο φρικτό τρόπο.

Τελικά στις 28-10-1824 τους αποκεφάλισαν μπροστά στη "Μεγάλη Πόρτα" του Ρεθύμνου. Οι τρεις κάρες απ' αυτούς τους Νεομάρτυρες, φυλάσσονται στον Ναό των τεσσάρων μαρτύρων στο Ρέθυμνο.

Απολυτίκιο. Ήχος δ΄.

Της Κρήτης γεννήματα και Λάμπης θρέμματα, τους τετραρίθμους Νεομάρτυρας ανευφημήσωμεν, Γεώργιον, Αγγελήν, Μανουήλ και Νικόλαον, ούτοι γαρ δια πίστιν του Κυρίου σφαγέντες, το αίμα αυτών εθελουσίως εν τη Ρεθύμνη εξέχεαν, διό και παρρησίαν έχοντες προς Χριστόν, πρεσβεύουσιν αεί, υπέρ των ψυχών ημών.